



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus**

**Pappus von Tratzberg, Franz**

**Ulm, 1725**

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 6. lib. Genesis, in quo describitur fœdissima  
hominum, Veneri Servientium malitia.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](#)

sam & rerum cœlestium contemplativam cum justo Enoch abstrahens esse videaris.

## Doctrina 2.

*Desumpta ex cap. 6. lib. Genesis, in quo describitur fædissima hominum, Veneri Servientium malitia.*

N. II. Considera 1. **Q**UOD homines, qui ob insignem Virtutem & Pietatem Filiorum Dei nomen fuerant assecuti, & quibus ad vi-  
tia trahendis totus Orcus non sufficerat, incautō mulierum aspectu  
eō libidinis æstu exarserint: ut ex filiis Dei in filios hominum; imo  
in brutalium Voluptatum mancipia degenerarint, rati licere, quod  
lubeat. Vide ergo o Christiane! quam temerè tu fidas oculis tuis,  
dum per tot comptas mulierum facies, aut alia ad Venerem allicien-  
tia objecta vagaris? quam pura est pupilla oculi, tam pura est Christiani ho-  
minis vita, Salvianò teste lib. 3. de gubernat. Dei; non alloquiō æstua-  
vère Senes illi Danielis 13. Sed merō aspectu, qui tamen Judices erant,  
leges volvebant, stipabantur lictoribus, pœnas peccantibus inflige-  
bant: Sed tantum terroris apparatum decepti oculi deriserunt. Vi-  
de ergo, ne curiose videoas: nam si ita videris, nec munera tui officii-  
que amplitudo, nec matronæ pudor, nec flagitii dedecus, nec ætatis  
veneranda canities, nec securis ipsa, tuo capiti impendens, poterunt  
te à scelere absterrere. Quod magnes est ferrō, hoc est objectum Ve-  
neris oculo. Utinam Samson paulò maturius caligasset, ait Oliva lib. 1.  
stromat. nec pudore caruisset, nec libertate. Sed cecitate Sanctior fortiorque,  
quando Lilium reparare non poterat, rosas saltē suo inserit sepulchro, hostium  
sanguine purpuratas. Diogenes advertens: Olympionicem quandam  
fixis oculis scortum formosissimum intueri: Ecce! inquit, ut aries  
Martius à puella publica obtortō collō vincitus abducitur. Laert. lib. 6.  
miraberis forsan Christiane Lector: quod Propheta regius peccati  
penitens, in solos oculos animadvertat, exclamans P̄al. 118. Exitus  
aquarem deduxerunt oculi mei, quia non custodierunt Legem tuam. Quasi ve-  
rō nullā aliā corporis sui parte peccārit adulter iste? at mirari desine,  
dum audis solos oculos primam adulterio deditse causam: unicum  
videre, jam concupiscere fuit mulierem visam. Luant ergo soli ocu-  
li, tanquam primi turpitudinis suggestores, impuri amoris favillæ,  
flagi-

flagitii incitamenta. Aeterna Patris Sapientia Christus Dominus totò vitæ suæ decursu quatuor dumtaxat vicibūs oculos sublevasse dicitur. Primò in Monte, ubi tam celebri Sermone, de octo Beatitudinibus habitō, suos recreavit discipulos. Secundò, quando Lazarum è sepulchro iulit vivum resurgere. Tertiò in Cœna, quando corpus suum in escam dedit, sumendum à discipulis; quartò demum, quando hominum, se sequentium multitudinem pane in deserto patit. Deus bone! oculis impeccabilibus tantum injicitur frænum, ut intra tot annorum spatum illis quatuor tantum vicibūs fiat copia, sursum sese erigendi; quam rationem reddes huic tremendo Iudici, quando ante oculos ejus aliquando positus, de centenis oculorum tuorum curiositatibus, unâ quandoque die commissis, examinaberis?

*Considera 2.* Quod sicut Deus ad delendam omnem carnem parat, rārit vindices aquas, ita quilibet homo ad extinguendas concupiscentias propriæ carnis uti debeat aquis, per quas moraliter abstinentia quotidiani victus denotatur: sine Bacho enim & Cerere citò friget Venus. Pessimè igitur agis Christiane, si nimium cibi & potū tuo corpori infundas, propriâ doctus experientiâ, verissimum esse effatum S. Ambros. lib. de pœnit. cap. 2. dicentis: *Libido pascitur convivis, nutritur deliciis, ebrietate inflammatur.* Non tam inordinate currus à furentibus equis excussò aurigâ abripitur, neque navis amissò gubernaculô à sœvis procellarum incuribus tam miserè dissipatur, quam ebriorum animi à victus intemperantia divexantur.

### Doctrina 3.

*Desumpta ex cap. 7. Lib. Genes. in quo describitur animalium in Arcam introitus, diluvii incrementum ejusdemque effectus.*

*Considera 1.* Quid ab eo momento, quō Protoparentes nostri comedēdندō vetitum pomum, transgressi fuere divinum Præceptum, corpus & animam hominis ceu Arcam ingressæ sint variæ bestiæ, carnales videlicet & brutales passiones & appetitus, Luxuria, gula, iracundia, invidia &c. quas bestias proh dolor! quilibet totâ vitâ non expellet. Ut tamen instar justi Noë ab illis securus sit, nullum spirituale damnum passurus: hinc oportet, eas per austera mora-

B 2

tifici-